

Koblížek.

Byla jedna babička. Upekla koblížek.
Položila ho na okno. Koblížek hop
s okna dolů. Kutálel se po cestě.
Potkal zajíce. Zajíc řekl:
„Já tě sním.“
„Počkej, zajíčku! Já ti zazpívám.

Já koblížek, koblížek,
na másle smažený,
na okně chlazený,
babičce jsem utekl,
tobě také uteču.“

Zajíc se ani nenadál a koblížek
se kutálel dál. Potkal medvěda.
Medvěd křičel: „Já tě sním!“
„Nejez mě, já ti zazpívám.

Já koblížek, koblížek,
na másle smažený,
na okně chlazený,
babičce jsem utekl,
zajíci jsem utekl,
tobě také uteču.“

A koblížek se kutálel, jen se za ním
prášilo.

Proti němu šla liška. „Ty jsi pěkný, červený,“ řekla liška.

Koblížek byl pyšný a hned zpíval:

„Já koblížek, koblížek,
na másle smažený,
na okně chlazený,
babičce jsem utekl,
zajíci jsem utekl,
medvědu jsem utekl
a tobě, liško, také uteču.“

„Ty umíš pěkně zpívat. Škoda, že tě málo slyším. Sedni si mi na nos a zpívej ještě jednou,“ řekla liška.

Koblížek vyskočil lišce na nos a začal: „Já koblížek, koblížek...“

Liška ham! už si pochutnává.

*Ten náš pes
skákal dnes,
skákal také včera.*

*Bude as
skákal zas
zítra do večera.*
